

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně: I. S., proti žalovanému Ministerstvo vnitra, se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2005, čj. OAM-649/VL-07-12-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 8. 2006, čj. 60 Az 56/2005-34

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 12. 4. 2005, čj. OAM-649/VL-07-12-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 17. 5. 2006, čj. 60 Az 56/2005-16, zamítl. Proti rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a zároveň požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud poté zaslal stěžovatelce k vzor 060, tj. potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech spolu s výzvou, aby vyplněný formulář předložila soudu zpět do 15 dnů. Napadeným usnesením krajský soud následně rozhodl o tom že se stěžovatelce zástupce neustanovuje s odůvodněním, že stěžovatelka neosvědčila své majetkové poměry, neboť zůstala vůči soudu nečinná a z tohoto důvodu nemohl krajský soud posoudit předpoklady stěžovatelky pro osvobození od soudních poplatků jako jednu z podmínek pro ustanovení zástupce.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž vyslovila nesouhlas s usnesením krajského soudu a uvedla, že soudem zasláný formulář vůbec neobdržela, a proto jej ani nemohla řádně vyplněný soudu vrátit. Dále doplnila, že nemá práci, pomoc jí poskytuje sestra, avšak zároveň veškerou pomoc očekává od České republiky. Stěžovatelka proto navrhla, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, v němž by jí byl ustanoven zástupce. Zároveň stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje

vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí shledal, že o přijatelnou kasační stížnost se může typicky, nikoliv však výlučně, jednat v následujících případech: 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu*; 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně*. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu; 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. *judikatorní odklon*. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístež změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně; 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele*. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Z výše uvedeného plyne, že je v zájmu stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s. Zájem stěžovatelky je rovněž uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat. Zde je nutné uvést, že stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila a Nejvyšší správní soud se mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití shora nastíněných kritérií.

Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že formulář, kterým by osvědčila své osobní a majetkové poměry jí soud vůbec nedoručil a tuto situaci posléze v napadeném usnesení nesprávně právně hodnotil. Ačkoli to tedy stěžovatelka výslovně nespécifikovala, opírá kasační stížnost o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K námitce stěžovatelky, že krajský soud nesprávně posoudil splnění podmínek pro ustanovení zástupce, kasační soud připomíná, že se touto otázkou již ve své rozhodovací činnosti několikrát zabýval (viz např. rozsudek ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 116/2006-150, rozsudek ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 35/2006-104) a konstatoval, že předpoklad osvobození od soudních poplatků je jednou z podmínek, které musejí být naplněny, aby správní soud mohl účastníku řízení na jeho žádost ustanovit zástupce. Podle § 36 odst. 3

s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Stěžovatel však musí svoje majetkové poměry doložit (např. vyplněným formulářem vzor 060).

Stěžovatelka nepopírá, že před vydáním napadeného usnesení na výzvu soudu nikterak nereagovala a tudíž neprokázala splnění zákonných předpokladů pro osvobození od soudního poplatku, resp. pro ustanovení advokáta. Ze spisu plyne, že soud doručoval výzvu a formulář na adresu uvedenou stěžovatelkou v kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu výslovně jako adresu pro doručování písemností. Krajský soud doručoval výzvu a formulář na uvedenou adresu, přičemž bylo použito náhradního doručení. Také ohledně náhradního doručování je judikatura jednotná (viz např. usnesení ze dne 10. 3. 2004, čj. 1 Azs 26/2004-35, usnesení ze dne 24. 2. 2004, čj. 5 Azs 15/2004-34).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatelka sama žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu) a kde je stěžovatelka dostatečně chráněna ustanovením § 56 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu